

for tilslutningen til de kirkelige handlinger, ligesom kirkebetjeningens deltagelse i altergangen slører det faktiske billed, når antallet af gudstjenestedeltagere er lavt«, bør kirkeministeren redegøre for fortolkningen af denne paragraf i menighedsrådsloven.

Menighedsrådslovens § 39, stk. 1, pålægger menighedsrådet at besvare spørgsmål fra stiftøvrigheden, men her er ikke tale om spørgsmål, men om en vidtgående undersøgelse, der strækker sig over et år med kvartalsvise indbetninger på dertil udsendte skemaer af en minutøs optælling af deltagere i begravelser, vielser, højmesser, børnegudstjenester, særdåbsgudstjeneste, plejehjemsgudstjenester osv.

Svar (10/7 01)

Kirkeministeren (Johannes Lebech):

Jeg kan oplyse, at jeg på foranledning af spørgeren vil anmode biskopperne om at oplyse, om de med hjemmel i menighedsrådslovens § 39, stk. 1, har forelagt menighedsrådene spørgsmål, som har karakter af undersøgelse af kirkegangen i stifterne i den omtalte periode.

Når biskoppernes svar foreligger, vil jeg vende tilbage med et svar.

Spm. nr. S 3185

Til it- og forskningsministeren (5/7 01) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren sende en liste med navne på alle medlemmer af EU's etiske komiteer, samt hvilket land, der har udpeget dem?«

Svar (13/7 01)

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Europa-Kommissionen nedsatte i april 2001 en gruppe, der skulle rådgive Kommissionen i etiske spørgsmål inden for videnskab og nye teknologier. Gruppen består af 12 eksperter, som er udpeget af Kommissionen for perioden 2001 – 2004. Gruppen har følgende medlemmer:

Ms. Noëlle LENOIR (Frankrig), formand
Prof. Göran HERMERÉN (Sverige), vice-formand
Prof. Inez DE BEAUFORT (Holland)

Prof. Rafael CAPURRO (Tyskland)
Prof. Yvon ENGLERT (Belgien)
Dr. Anne McLAREN (Storbritannien)
Prof. Linda NIELSEN (Danmark)
Prof. Pere PUIGDOMÈNECH ROSELL (Spanien)

Prof. Stefano RODOTA (Italien)
Prof. Spiros SIMITIS (Grækenland)
Prof. Günter VIRT (Østrig)
Prof. Peter WHITTAKER (Irland)

Kommissionen har oplyst, at den derudover ikke har nedsat permanente komiteer til behandling af etiske spørgsmål.

Spm. nr. S 3305

Til socialministeren (17/7 01) af:

Tove Fergo (V):

»Mener ministeren ikke, at det er klart utilfredsstillende, at et forsorghjem kan idømme en beboer en karantæne, opretholde karantænen og anvise beboeren en klagemulighed, der ikke eksisterer, og vil ministeren tage initiativ til, at beboere og brugere af herberger og væresteder får en anstændig retssikkerhed, så det ikke er overladt til tilfældige skøn, om de skal smides på gaden i kortere eller længere perioder?«

Begrundelse

En beboer på et forsorghjem i Københavns Amt bliver i hjælpeløs tilstand efterladt på en svensk motorvej. Beboeren bliver i den forbindelse forment adgang i måneder til det, der har været hans hjem/bolig igennem 7 år. Da beboerens moster klager til amtet, erkender forvaltningen, at man finder hændelsesforløbet beklageligt og uacceptabelt. Karantænen bliver opretholdt, så beboeren reelt er hjemløs. Beboeren får at vide, at vedkommende kan klage til Det Sociale Nævn, som så afviser klagen under henvisning til, at nævnet ikke er kompetent til at behandle klager over amtets bistandsudøvelse.

Svar (26/7 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg har nævnt i mine svar på spørgsmål nr. 102 (Alm. del – bilag 437) af henholdsvis 10. maj